

Rima zplozenci.

Historický román

—od—
ALFREDA MEISNERA.

Novička Marcelína.

Kupka přinesl víno. Komisař okusil a seznal, jak výborné jest, pravil:
"To víno bude ještě lepší, až bude více vyleždé. Jak pak dlouho máte je již?"
"Tři nedělní dny," dal Kupka za odpověď. "Abych to zcela určitě udal, — od oné noci, v níž se onen hrozný oheň v hrách našeho kostela objevil. V té noci přijel včelářský voz, právě v okamžiku, když to velké sluhůvnutí povstalo. V té noci chodilo to v Doxanech tak, že by byl hlo- žel, že ani kámen na ka- meně neostane a vše zničeno bu- de. Tu voska jen své konoš na- pojil a hned začal, obdivuje se o náklad. Mámek mnoho holoty v obci, jak sám nejlépe víte."

V tom byl Kupka za nějakou domácí záležitostí vyvolán, a vzdálil se přeslibit, že se opět br- zo navrátí.

"Tof jeduina až rozum ostane státi!" zvolal policieji komisař, jsa opět sám. "Vše se tak výbo- ně shoduje, co na vypravuje, a při- tom jest tak pokojný, tak hojst- stej, jako kdy by měl nejvyšší vě- dnosti. Co si mám s ním po- říti? Nejráději bych jej dal hned spoutati a odvésti. Ačkoli nyní žánfch důkazů nenalezám, munit- ním jej přece za toho nejprohna- nějšího šibalů mti. Přece chci a musím jej nechat na svobodě! Na konec mohla by se to vše pře- ce tak mti, jak on povídá — aneb mohlo by souhlasem rozličných náhod — Mj bode, jakých pole- kšů dopustil jsem se již ve své- m úřadování, a ne jen já sám? Dříve mohl se ale také člověk k le- datému odvésti. Ten chlap mohl se stuka pravdu, když řekl, že čista není rád na prsty hledi. Jest to jen až příliš pravda. A k tomu ke všemu ještě ten paš- ká! Dobře je to mít. Na ten zpě- sol mohlo by se státi, že kdy- bych Kupku neopravdivil ve své- m skřivni, měl by napotom cel- řeku vytržen býti mti. Proto je- jen ládne přenášel. Utěšit m- ňe může. To není žádný dudý š- šital, nýbrž člověk mající dno a pole. "Corpus delicti" jsem se- nezal, neschmá ale proto zřítiti- radnost. Často přicházejí zlo- činy, které co nejlépe tržejí zo- novány byly, jen pomalo, ale po- věrně na denní světo. Já toho ob- čipka ještě bych mti, ale pak má- neohlavu jako puškář, vzdušer- eš."

"V tom vstoupil Kupka, drže v jedné ruce lahev s vínem, v dr- ňé sklenici.
"Velebný pán není zde?" ptal se Kupka. "Ou práve a mne od- jednal víno."

"Jaký velebný pán?"
"Pan pater Bonaventura," od- poveděl Kupka. V tužď chvíli vstoupil jmenovaný.

Mezitím, co se zpozděním s ko- misiašem pozdravili a vedle sebe usadili, opustil Kupka komnata.
"Na stálé zdraví!" řekl pater Bonaventura, vyprávědv sklenici až na dno. "Co pak jest nové- ho?"

"Mnoho nového, avšak málo příjemného."
"Bohu žel z toho," zvolal Bo- naventura, namáhaje se, dáti své- mu obličeji horoucí výraz. "Žje- me nyní v bohatě zasteh, než když v zemi Husůvá řádil."

Policieji komisař povzrušil svou sklenici k ústům, aby takto ne- nesešel žádnou odpověď dáti.
"Já sice nevím," pravil pater Bonaventura, "jak vy o zpozdě- ní klášter soudíte, ale přec bych mti za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Kdy pak?" zvolal se policieji komisař.
"Včera nebo dnes —" dal zpov- ědník za odpověď. "Zda-li včera nebo dnes, není určité, jest to ale hlostejně."

"Před několika hodinami," pravil Hebra, "byl jsem ještě v Ra- kovniku. Až do té chvíle nedobře- ládne oznámil, o kterémž vy- sluvíte."

"Toť jest mti velmi podivno!" prohlodil zpovědník.
"Tak se to má, jak já to poví- dám!" zvolal Hebra. "Nic však máně bylo všechny věci, o nichž- ťeš, v rukou zompanského ko- misiaře. Hráb Kolovrat není si- ce přítomen, avšak baron Eben- stein převzal vše."

"To jest mti nejzádné," odvětil Bonaventura. "Žádné oznámení a přece vše převát má!"
"Ba ari, ba ari!" Byl jistý člověk zkatul, který se dopustil na věcech v stodole složených krádeže. Toč vedlo k odhalení —

"Jakých podivných výrazů uží- váte —" odvětil velmi rozhoř- zě zpovědník. "Vy nazýváte to od- halením? Toť předpokládá skrývání bez pokus zpronevěřeni. To jest příliš mnoho, něco takové- ho mti do tváře Hci!"

"Tento zif myslí nečelst v mých slovech," pravil policieji komisař tákž rozdrážděn. "Vy sám podkádáte tento smysl. Os- tatné nemůžete se ani divit ani rozhorřit, pakli lidé stáváte křtí, to co vy skládáte kláštera nazývá- te, tajnou skrývku jmenují. Kdož pak také složí věci, mající ve so- hu cenu velkého jmění, do od- ňelů, spustil stodolety, ku kterž- kazdém přistup jest volný?"

"Před zločiny není žádný zámeč- kosti první," odpověděl obzvlá- štně zpovědník. "Nic není tak tajné, což by doveden, do- brě vyvěčen silidžt nos nevy- pátrál. Od dávých let již bylo obtížně v stodole těch věcí velky ceny skládány, a byly by nyní také před zloději jisty, kdy ne- stávalo liquidatní komise, kteréž zrucovala vše, vyslediti a ode- brati, což jest majetkem círke- vním."

"Komise učinila své povinnosti zdati," odpověděl policieji ko- misiař. "Onať vykonala jen pří- mě rozkazy. Protož nemá by- je se horokrevnost svou tak dáti uznati, a pomysli, že vaše nadávky netýkají se výkoných zli- zených nýbrž osoby cizíky. Vše ostane buď při svém pří- mětu aneb zanecháme raději naši rozpravku úplne. Já alespoň ne- smím a nemohu zdatniti se roz- pravky, v kteréž nejvyšší na- lizení takovým bezmátným zpō- sobem se posuzují a hanobí."

"Vy mlate pravdu," odvětil pa- ter Bonaventura. "Převzál jsem si dlaní svůj jak pivkoča zberavení obli- že. "Dal jsem se příliš daleko u- nemám. Avšak zasazují taková násilná opatření knží mohem vědět ránu do srdce, než laikovi. Mně co bohoslavi jest zcela ne- pochopitelno, jak mohou svátě- zakony kanonické právo přemě- ňovati bez zvrátí. To kanon- ecké právo, kteréž zde dříve bylo, než všechny hmi panující dynastie, kteréž a jistotou dou- fám, všechny stvory lidské pře- žije."

"Možno, možno," zabručel po- licioji komisař, "krajáče je za u- chem, jako by mu přivědňování vlni za tško přišlo.
"Avšak co jete chci vypravo- vat?" počal zpovědník opět tá- nějším tonem. "Horokrevností mne seiti jako ěpná a té věci."

"Já jsem zkatul jednoho po- domního obchodníka," počal He- bra. "Tento člověk nabízel zlat- níkovy skvosty sřbra k roztavení. Vyslylo na jeho, že on v nadmě- něšé stodole přenečoval a tam ty kusy z jednoho kostelního sven- urazil."

"Podivuhodná náhoda!" zvolal duchovní podiven. "Jest mti skrom hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Kdy pak?" zvolal se policieji komisař.
"Včera nebo dnes —" dal zpov- ědník za odpověď. "Zda-li včera nebo dnes, není určité, jest to ale hlostejně."

"Před několika hodinami," pravil Hebra, "byl jsem ještě v Ra- kovniku. Až do té chvíle nedobře- ládne oznámil, o kterémž vy- sluvíte."

"Toť jest mti velmi podivno!" prohlodil zpovědník.
"Tak se to má, jak já to poví- dám!" zvolal Hebra. "Nic však máně bylo všechny věci, o nichž- ťeš, v rukou zompanského ko- misiaře. Hráb Kolovrat není si- ce přítomen, avšak baron Eben- stein převzal vše."

"To jest mti nejzádné," odvětil Bonaventura. "Žádné oznámení a přece vše převát má!"
"Ba ari, ba ari!" Byl jistý člověk zkatul, který se dopustil na věcech v stodole složených krádeže. Toč vedlo k odhalení —

"Jakých podivných výrazů uží- váte —" odvětil velmi rozhoř- zě zpovědník. "Vy nazýváte to od- halením? Toť předpokládá skrývání bez pokus zpronevěřeni. To jest příliš mnoho, něco takové- ho mti do tváře Hci!"

"Tento zif myslí nečelst v mých slovech," pravil policieji komisař tákž rozdrážděn. "Vy sám podkádáte tento smysl. Os- tatné nemůžete se ani divit ani rozhorřit, pakli lidé stáváte křtí, to co vy skládáte kláštera nazývá- te, tajnou skrývku jmenují. Kdož pak také složí věci, mající ve so- hu cenu velkého jmění, do od- ňelů, spustil stodolety, ku kterž- kazdém přistup jest volný?"

"Před zločiny není žádný zámeč- kosti první," odpověděl obzvlá- štně zpovědník. "Nic není tak tajné, což by doveden, do- brě vyvěčen silidžt nos nevy- pátrál. Od dávých let již bylo obtížně v stodole těch věcí velky ceny skládány, a byly by nyní také před zloději jisty, kdy ne- stávalo liquidatní komise, kteréž zrucovala vše, vyslediti a ode- brati, což jest majetkem círke- vním."

"Komise učinila své povinnosti zdati," odpověděl policieji ko- misiař. "Onať vykonala jen pří- mě rozkazy. Protož nemá by- je se horokrevnost svou tak dáti uznati, a pomysli, že vaše nadávky netýkají se výkoných zli- zených nýbrž osoby cizíky. Vše ostane buď při svém pří- mětu aneb zanecháme raději naši rozpravku úplne. Já alespoň ne- smím a nemohu zdatniti se roz- pravky, v kteréž nejvyšší na- lizení takovým bezmátným zpō- sobem se posuzují a hanobí."

"Vy mlate pravdu," odvětil pa- ter Bonaventura. "Převzál jsem si dlaní svůj jak pivkoča zberavení obli- že. "Dal jsem se příliš daleko u- nemám. Avšak zasazují taková násilná opatření knží mohem vědět ránu do srdce, než laikovi. Mně co bohoslavi jest zcela ne- pochopitelno, jak mohou svátě- zakony kanonické právo přemě- ňovati bez zvrátí. To kanon- ecké právo, kteréž zde dříve bylo, než všechny hmi panující dynastie, kteréž a jistotou dou- fám, všechny stvory lidské pře- žije."

"Možno, možno," zabručel po- licioji komisař, "krajáče je za u- chem, jako by mu přivědňování vlni za tško přišlo.
"Avšak co jete chci vypravo- vat?" počal zpovědník opět tá- nějším tonem. "Horokrevností mne seiti jako ěpná a té věci."

"Já jsem zkatul jednoho po- domního obchodníka," počal He- bra. "Tento člověk nabízel zlat- níkovy skvosty sřbra k roztavení. Vyslylo na jeho, že on v nadmě- něšé stodole přenečoval a tam ty kusy z jednoho kostelního sven- urazil."

"Podivuhodná náhoda!" zvolal duchovní podiven. "Jest mti skrom hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Podivuhodná náhoda!" zvolal policieji komisař, "jest mti skrom- hádnakou, jak ten zloděj má za to, že se to stavem úřa- dnickým lépe nestojí. Avšak to- jedno povede nezbytné k vzpo- re, to druhé k válkám nábožens- kým. Toť bude konec této pís- ničky."

"Všystohování," pokračoval ko- misiař, "kterž hned předešlou bylo, vedlo k odhalení — chčel jsem Hci — k nálezání tam "slo- žených" předměstí —"

"Kdy pak?" zvolal se policieji komisař.
"Včera nebo dnes —" dal zpov- ědník za odpověď. "Zda-li včera nebo dnes, není určité, jest to ale hlostejně."

"Před několika hodinami," pravil Hebra, "byl jsem ještě v Ra- kovniku. Až do té chvíle nedobře- ládne oznámil, o kterémž vy- sluvíte."

"Toť jest mti velmi podivno!" prohlodil zpovědník.
"Tak se to má, jak já to poví- dám!" zvolal Hebra. "Nic však máně bylo všechny věci, o nichž- ťeš, v rukou zompanského ko- misiaře. Hráb Kolovrat není si- ce přítomen, avšak baron Eben- stein převzal vše."

"To jest mti nejzádné," odvětil Bonaventura. "Žádné oznámení a přece vše převát má!"
"Ba ari, ba ari!" Byl jistý člověk zkatul, který se dopustil na věcech v stodole složených krádeže. Toč vedlo k odhalení —

"Jakých podivných výrazů uží- váte —" odvětil velmi rozhoř- zě zpovědník. "Vy nazýváte to od- halením? Toť předpokládá skrývání bez pokus zpronevěřeni. To jest příliš mnoho, něco takové- ho mti do tváře Hci!"

"Tento zif myslí nečelst v mých slovech," pravil policieji komisař tákž rozdrážděn. "Vy sám podkádáte tento smysl. Os- tatné nemůžete se ani divit ani rozhorřit, pakli lidé stáváte křtí, to co vy skládáte kláštera nazývá- te, tajnou skrývku jmenují. Kdož pak také složí věci, mající ve so- hu cenu velkého jmění, do od- ňelů, spustil stodolety, ku kterž- kazdém přistup jest volný?"

"Před zločiny není žádný zámeč- kosti první," odpověděl obzvlá- štně zpovědník. "Nic není tak tajné, což by doveden, do- brě vyvěčen silidžt nos nevy- pátrál. Od dávých let již bylo obtížně v stodole těch věcí velky ceny skládány, a byly by nyní také před zloději jisty, kdy ne- stávalo liquidatní komise, kteréž zrucovala vše, vyslediti a ode- brati, což jest majetkem círke- vním."

"Komise učinila své povinnosti zdati," odpověděl policieji ko- misiař. "Onať vykonala jen pří- mě rozkazy. Protož nemá by- je se horokrevnost svou tak dáti uznati, a pomysli, že vaše nadávky netýkají se výkoných zli- zených nýbrž osoby cizíky. Vše ostane buď při svém pří- mětu aneb zanecháme raději naši rozpravku úplne. Já alespoň ne- smím a nemohu zdatniti se roz- pravky, v kteréž nejvyšší na- lizení takovým bezmátným zpō- sobem se posuzují a hanobí."

"Vy mlate pravdu," odvětil pa- ter Bonaventura. "Převzál jsem si dlaní svůj jak pivkoča zberavení obli- že. "Dal jsem se příliš daleko u- nemám. Avšak zasazují taková násilná opatření knží mohem vědět ránu do srdce, než laikovi. Mně co bohoslavi jest zcela ne- pochopitelno, jak mohou svátě- zakony kanonické právo přemě- ňovati bez zvrátí. To kanon- ecké právo, kteréž zde dříve bylo, než všechny hmi panující dynastie, kteréž a jistotou dou- fám, všechny stvory lidské pře- žije."

"Možno, možno," zabručel po- licioji komisař, "krajáče je za u- chem, jako by mu přivědňování vlni za tško přišlo.
"Avšak co jete chci vypravo- vat?" počal zpovědník opět tá- nějším tonem. "Horokrevností mne seiti jako ěpná a té věci."

"Já jsem zkatul jednoho po- domního obchodníka," počal He- bra. "Tento člověk nabízel zlat- níkovy skvosty sřbra k roztavení. Vyslylo na jeho, že on v nadmě- něšé stodole přenečoval a tam ty kusy z jednoho kostelního sven- urazil."

"Podivuhodná náhoda!" zvolal duchovní